

og under Lavkonjunkturer. Jeg skal dertil føje: Er det i det hele taget forsvarligt, at Samfundet lader den Jord, som det sidder inde med, gaa ud til privat Spekulation fra de Folks Side, som tilfældig faar denne Jord til at bruge og bygge paa?

Saa siger det ærede Medlem, at man maa ikke lokke Folk med dette Lovforslag. Paa den ene Side siger han, at man lokker Folk til at tage disse Brug, paa den anden Side siger han, at da Forholdene nu er saa vanskelige, at disse Folk slet ikke kan eksistere, vil der ganske sikkert slet ingen komme. Men det er, forekommer det mig, en mærkelig Misforstaaelse af det ærede Medlem, at de Betingelser, der her stilles, er af den Art, at de paagældende, naar Forholdene for øvrigt udvikler sig nogenlunde normalt, ikke kan opretholde disse Brug.

Men skal der da helst slet intet gøres? — vil jeg da gerne spørge —, skal man følge det ærede 6te Medlem for Præstø Amt og sige: Vent? Nu har disse Mennesker gaaet og ventet i alle disse Krigs-aar, de har ventet, fordi de indrømmede, at Forholdene var vanskelige, saa længe Krigen rasede. Men tror det ærede Medlem, man kan blive ved at sige til Ungdommen: Vent, til de lave Konjunkturer kommer? Det ærede Medlem siger, at de kommer maaske snarere, end nogen aner. Men det er der ingen, der ved, og lad os saa tænke os, at de paagældende kommer til at vente i 3—4 Aar. Tror det ærede Medlem, at man i saa lang Tid kan blive ved at sige til denne Ungdom: I kan hverken faa Bolig eller Arbejde? Tror det ærede Medlem, at man kan stille dem tilfreds med at sige: I kan vente? Nej, jeg tror, man i Øjeblikket maa finde en Vej frem.

Det ærede Medlem fra Varde (Pinholt) var inde paa, at de vedkommende skal dog have Tag over Hovedet, de skal dog bo et Sted, men naar man trækker den Husleje, som betales for et almindeligt Hjem paa Landet, fra de Udgifter, som det ærede 6te Medlem for Præstø Amt stillede op som Udgiften for disse Hjem, saa forsvinder dog i alt Fald en Del af Udgiften. Det ærede Medlem gjorde ogsaa opmærksom paa, at naar hans Parti i Landstinget ikke har stillet flere Ændringsforslag, end det har gjort, og ikke i saa høj Grad som han har kritiseret Betingelserne, var det, fordi man ikke havde haft Tid dertil. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det er mange Maaneder siden, jeg havde den første Konference med Udvalget angaaende Vilkaar for Bortsalg af

Jorder i offentligt Eje, Landstingets Medlemmer har haft saa lang Tid til Forslagets Behandling, som de kunde ønske, det blev fremsat den 2. Oktober 1918, saa man kan ikke sige, at det er kommet helt bag paa Landstinget.

Formanden: Det 6te Medlem for Præstø Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Jeg vil overfor det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) bemærke, at det passer aldeles ikke, at jeg har udtalt, at Jordprisen havde intet at sige. Mine Udtalelser lød ikke saaledes. Jeg sagde, at det var ikke absolut selve Jordprisen, der havde afgørende Betydning med Hensyn til, hvorvidt et Husmandsbrug kan betale sig eller ej. Det ærede Medlem maa ikke forvanske mine Udtalelser.

Overfor den højtærede Minister vil jeg gerne bemærke, at naar han siger, at Ungdommen hverken kan faa Bolig eller Arbejde, saa passer det aldeles ikke. Jeg ved ikke rettere, end at der for Øjeblikket her i Landet er en ganske overordentlig stor Mængde Arbejde, som man søger at faa udført, og den Ungdom i Danmark, som ønsker at arbejde, kan visselig faa Arbejde i ganske overordentlig Udstrækning.

Ministeren mente, at man i Landstinget havde haft rummelig Tid til at stille Ændringsforslag, men jeg maa dog formene, at det er ikke Tilfældet. Ganske vist har Lovforslaget ligget i Landstinget i to Aar, men hvor mange Dage er det siden, der indkaldtes Ændringsforslag til det Lovforslag, som nu ligger paa Folketingets Bord? Det er neppe mange Dage siden. Det hjælper ikke, at Lovforslaget har ligget i Landstinget i flere Aar, naar det ikke er taget under Behandling.

Den højtærede Minister udtalte udtrykkelig nu, at naar man havde befundet sig paa en Lavkonjunktur og gik op igen mod en Højkonjunktur, maatte Besidderne af disse Brug ikke faa den Fortjeneste, der laa i, at de havde købt Jorden under Lavkonjunkturerne. Her er Ministeren og mit Parti altsaa ganske uenige. Vi mener netop, at naar Mennesker er fornuftige og køber deres Ejendom i en Periode, hvor der er Sandsynlighed for, at de kan leve paa den, og udfører et godt og samfundsnyttigt Arbejde paa Ejendommen, slider og slæber for at bringe Jorden op til en Ydeevne, der er saa stor som mulig, skal de have Lov at faa den fulde Fortjeneste af deres Arbejde og af den Stigning, der